

**PORABSKI
BOGOSLOVEC
V RIMU**

str. 2

**DOMOVINA
JE LI
DOMOVINA**

str. 4-5

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 8. avgusta 1996 • Leto VI, št. 16

Budinci na Goričkem

SPOZNAJMO SE '96

V Budincih, v sosedstvu Andovec, je bilo nevsakdanje srečanje Spoznajmo se '96. V gorički vasi ob meji so se zbrali prijatelji iz Damej, ki so najjužnejše naselje v Sloveniji, iz Pinc, ki so najvzhodnejši kraj, in Robidišča, ki so najzahodnejši kraj v državi.

Pred štirimi leti je dal pobudo za srečanje Jože Stegne iz Vinice, občine, v kateri je najjužnejše naselje v Sloveniji.

V občini Hodoš-Šalovci, ki je bila gostiteljica srečanja, so prijateljem iz različnih koncev države pripravili celodnevni program, z zaključkom ob vaško gasilskem domu v Budincih.

Gostom so pokazali gojitveno lovišče Kompas v Peskovcih, semenamo Pannonka na Hodošu, mejni prehod Hodoš-Bajánsenye in cerkev Svetega Nikolaja v Dolencih. Ob tej priložnosti je bila tudi začasno odprta meja med Andovci in Budinci.

SPOZNAJMO SE, letos prvič v goričkih Budincih, najsevernejšem naselju v Sloveniji

Čeprav je osnovni namen srečanj Spoznajmo se v prijateljskem druženju in skupnem kulturnem programu, pa je to hkrati tudi priložnost za pogovor o

razmerah in položaju teh obrobnih krajev z nekaterimi skupnimi značilnostmi. Ena teh značilnosti je, da so gospodarsko manj razviti, v njih pa živi so-

razmerno malo prebivalcev. Se največ v prekmurških Pincih in najmanj v neke vrste zaselku Robidišče, ki šteje le sedem prebivalcev. Ko so pripravljali

zadnjo izdajo krajevnege leksikona Slovenije, pa so jih našteali sedemnajst.

Zato so tudi v Budincih skupaj opozorili državo Slovenijo, da zanemarja razvoj obrobnih krajev, čeprav se je odhajanje oziroma izseljevanje v zadnjih letih umirilo. Vendar ne po zaslugi hitrejšega razvoja teh krajev, marveč zaradi manjših možnosti za zaposlitev v mestih. Vsaj za občino Hodoš-Šalovci velja, da je po njeni ustanovitvi razvoj teh krajev hitrejši kot v nekdanji skupni, veliki murskosoboški občini.

Na dobro obiskani prireditvi v Budincih so nastopile kulturne skupine iz različnih koncev države. In prav prijetno je bilo spremljati tako pester kulturni program v Budincih, kamor poredko "zaidejo" kulturne skupine iz drugih krajev Slovenije.

eR

Meja na reki

ČE POVEZUJE MURA, ZAKAJ NE BI ŠE ŠTAJERSKI SLOVENC?

Naslov naj bi bil simboličen: na reki Muri je res meja med Slovenijo in Avstrijo, vendar je želja z obeh strani, da meja ne ločuje, marveč povezuje. Tako kot most, na katerem je bila uvodna prireditve, povezuje slovensko in avstrijsko Radgono in prebivalce v mestih in okolici. Tako so tudi govorili predstavniki Slovenije in Avstrije, zlasti njene zvezne dežele Štajerske, ko je bila

otvoritvena slovesnost. Toda drug za drugim, ne glede na državno "pripadnost", so namerano pozabljali (prezrli), da v avstrijski Radgoni in njeni okolici živi majhna manjšina, štajerski Slovenci. In zakaj ta manjšina, ki ji vsa leta po podpisu avstrijske državne pogodbe ni nihče hotel priznati, da je res manjšina, ne bi postala še bolj naravni povezovalni element, kot je Mura. Vpra-

šanje, ki bo še lep čas ostalo brez (poštenega) odgovora. Festival Meja na reki je zajel nekaj prav kakovostnih kulturnih dogodkov: gledališke nastope poklicnih gledališč, literarne večere, razstave, pokrajinske inštalacije (likovna dela, postavljena v prostor ob Muri), koncerte in ogleda nekoliko starejših slovenskih filmov. Slovenski in avstrijski (predvsem slednji)

znanstveniki so razpravljali kar nekaj dopoldnevov in popoldnevov o kulturi, zlasti pa o vlogi reke Mure v literaturi; o njenem pomenu z zgodovinskega, jezikovnega in ekonomskega vidika. Razprave je "spremljala" po obsegu skromna, toda zanimiva razstava knjig, med katerimi je bil tudi roman Ferija Lainščka Namesto koga ržava cveti, ki je lani izšel v nemškem prevodu And-

reje Haberl Zemljič pod naslovom Halgato.

Čeprav so bili štajerski Slovenci, zlasti pa Kulturno društvo člen 7, tik pred zdajci izločeni iz programa (na vidno razočaranje predsednika Branka Lenarta), so "sodelovali" nekako mimogrede, ko sta svoje pesmi o Muri brala dr. Mirko Križman iz Maribora in Jožefa Prelog iz Žetincev.

eR

Inda svejta

SVETNIKI V AUGUSTUŠI

SVETI LOVRENC (10. VIII.) je biu mantnik. Na njav den se pri nas v Porabji začinja gesen. Žito so junjuša, juljuša dojobredli, tázmlatili. Augustuša že o drugim kosijo travnike - autavo kosijo za zimsko krmu, nastalo. Rimski casar Valerianus je krščenike naganjo. Zato je mogo eške sam papa Sikstus II. mešo pod zamlauv (v katakombi) držati v Rimi. Zaman se je skrivno Sveti

SVETA KLARA (12. VIII.) se je rodila v bogati držini, 1183-oga leta (gda so

cistercijanski redovniki k nam prišli v Monošter) v varaši Assisi. Tü je živo sveti Francišek tö, šteroga predgo je Klara rada püslüšala pa je rada pripovejdała ž njim. Stariške so go steli omaužiti z bogatim moškim, una pa je stejla apatica gratati. Na cvejtno nadelo leta 1212, v noči je vujšla od domi. V ednoj cerkvi daleč od domi go je čako Francišek Asiški in njavi padaške. V kmici so s skalami svejtili, tak so jo pelali pred Marijin oltar. Tü ji je Francišek lejpe duge vlase na kratke dojzrezo, bejli pa črni zgrebni gvant na njau povoso, pa go opaso s kustim štrikom. Po tistom so go odpelali k apaticam v klošter. Gda so stariške tau zvdali, so žalostni pa čememi gratali. Gda je mlajša sestra Neža (Agneš) tö apatica gratala - so s sodakami steli dekle nazaj domau pripelati. Tau se njim nej posrečilo, liki eške druge dekle so prišle k njim. Klara je bila prejdnja tej apaticam (klarizam). Živela je v najvejšom sarmastvi, prausni gvant je nosila, na sarteli ležala, za vankiš je kamen nūcala, v posti je samo trikrat na keden gejla (krü pa vodo). Cejli den je delala: mešne gvante je vöšivala, svoje sestre - apaticice poradavala.

SVETI BERNARD (20. VIII.) je na Francuskom najoprvin vküppaubro kauli sebe cistercijanske menihe (szerzetes), štere je 1183-oga leta v Monošter tö pauzvo vogrski krau Bela III. Zato majo eške

gnesnaden bučo v Monoštru 20. augustuša. Sveti Bernard je biu veseli človek, rad je füčko pa spejvo, pa preveč rad je emo Marijo. Eno takšo pesem mi v Porabji tö poznamo, v šterom sveti Bernard lepau spejva, gda ga Marija sreča. Njavoga imena v pesmi več nega nut, v drugi slovenski

krajinaj spejvajo tau pesem z njavim imenom. (Prelejpe ravne so polé./po paul mi eden fantič gre./al' on si poje tak lepau./ tak lik' bi igro na žveglau. - v Sloveniji: Po cest pa gre en mlad soldat./en mlad soldat, sam svet Bemat.) **SVETI LUDVIK** (25. VIII.) je biu francuski krau v 13. stletji. Njava mati je bila kralica sveta Blanká, zato je svojega sina tö na sveto življenje včila.

Gda je že krau biu, te tö vsikši den dvakrat ušo k meši. V petek nej ka samo mesau nej djo, liki smedjau se tö nej. Če je čüu, ka štoj preklinja, tistoma je dau gezik z vrauči železom žgati. Dvakrat je sto Sveto zemlo Jeruzalem osloboditi od poganov. Drugo paut je tak betežen grato, ka je mrau. Njave slejdnje reči so bile: Jeruzalem, Jeruzalem! Demo v Jeruzalem!
SVETI AVGUŠTIN (28. VIII.) je biu püšpek v Afriki. Mati je bila sveta Monika, oča nej biu krščanske vöre. Zato so ga nej dali okrstiti. Gda je mali pojbiček biu, se rad s kruglo špilo, ftiče loviu pa

lažo. Gda je vekši pojep grato, je fejst rad emo ženske. Dosta se je včüu pa je profesor grato. Iz Afrike je gnauk odišo v Italijo, gde je spozno krščansko vöre, Sveto pismo. 33. lejti je biu star, gda se je dau okrstiti, pa je odišo nazaj v Afriko. Za štiri lejta je duhovnik grato, po tistom za štiri lejta pa püšpek v svojoj rojstnoj krajinu. Dosta je što, pa dosta knjig je napiso. **VEUKA MEŠA** (15. VIII.) je najvejši Marijin svetek. Inda je dosta lüdi odišlo na prauško v Maria Zell. Doma so rauže brali na travnikaj, v lasej pa so v cerkev nesli. Doma so rauže posišili pa če je štoj mrau, s toga malo na vaugardje dali, pa s tem mrtvece kadili. Na te den je buča na Dolenjom Siniki.

Marija Kozar

"PESEM IN PLES
DILUŽITA NARODE"

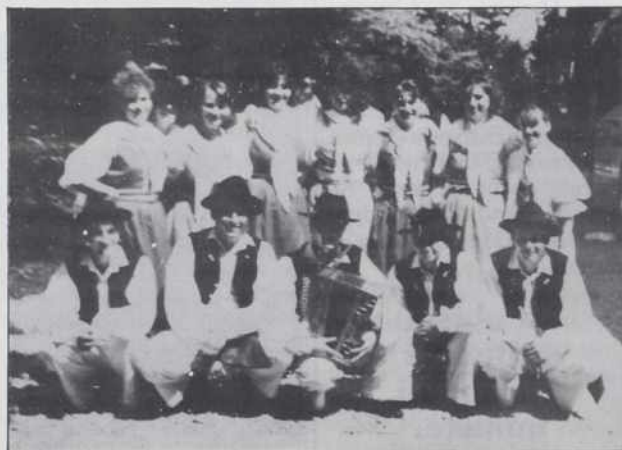
S tejm geslom so oprli 28. julija 1996 v Beltincaj 26. mednarodni folklori festival. "Prije fsi, štiri ste od kolen vekši pa od poplata meši, z glasnimi gutami, friškimi petami ino trdimi možnjami." Etak so zvali lüdi na tau lejpo prireditiv.

Vabilo so dobili folkloristi z G. Senika tü. Znamo, da smo z beltiško folkloro sodelovanje začnili leta 1972. Tistoga reda je v Sakalovci bila edna dobra folklorna skupina, štera je več kak 15 lejti vsakšo leto nastopila v Beltincaj na festivali. Zdjaj pa že 8. leto ojdj v Beltince seniška folkloru.

Ka smo vidli, doživeli letos v Beltincaj? Z ednov rečjavu bi samo tak leko (o)cenili: lepo je bilau. Na festivali je gorstaupilo 10 folklori skupin. Iz tujine, zvün naše skupine, so bili eške s Češke. Program je začnila Beltiška banda in folkloru. Po tistim smo pa poslúšali glavnoga govornika, Mirka Ramovža, predsednika strokovnega odbora za folkloru dejavnost. Med dostimi lejtimi misli je etak gučo: "Na pragu tretjega tisočletja, v svetu, ki ga obvladujejo računalniki in ki se otepa z zgočimi vprašanji preživetja, se zde vrednote ljudske kulture le še nekaj obrobnega, skoraj nepotrebnega.

Sami moramo poskrbeti, da se to ne bo zgodilo, da bo ljudska kultura ostala v naši zavesti, in da bo iz nje črpala moč tudi visoka kultura. Festival bo s svojimi prireditvami dokazal, da imamo kulturo, ki je samo naša, in ki jo moramo bolj kot kdaj doslej čuvati, da ne bomo utonili v sivini evropskega morja."

Iz te misli si pa porabski Slovenci moremo največ zamerkat. Skoz smo tak čütili, da moremo več naprajti za našo kulturo kak do teygamao. Leko, ka nas je spoj malo, leko, ka nemamo strokovnjake za kulturo, pa itak. Ne smejmo iz rok püstiti našo nalogo, ka je pa občevati vse, ka je našo.

G. seniška folkloru skupina gnes ma zavole članov, med njimi je dosta mladi parov. Toga reda so prišli v velko krizo: Zgübili so, tam jij je njau njigvi muzikant. Nej dugo so nastopili v Kopri in tam so že prisiljeni bili plesati na kaseto. Par dni pred festivalom so si pa poiskali novoga muzikanta iz Slovenije. Samo gnauk so meli vküp probo, etak so šli v Beltince. Etak se ne moremo čüudovati, če je nastop nej najbaujši bio. (Tau so najbole samo strokovnjaki napamet vzeli.) Skupina se pa, po mojem, leko vüpa, da se tau vse na dobro obeme. Nauvi harmonikaš lepo zna igrati. Mladi je, ma frajt za tau, in po nistami probaj de tau vse vreda. Etak pa samo leko posimo Jankona Fuisa, naj nadaljuje tau delo. Če de sledkar mogoče, bi bilau lepo, če bi k harmoniki eške kakšen drugi inštrument tü sprajli. Malo delo se tau vidi, liki strašno potrebno je, naj ta skupina ne razpadne. Vse si leko dopüstimu, samo tau nej, da bi edno skupino razpütili. Mislim pri tauj nalogi (feladat) mo vsi partneri, ki čütitu odgovornost za porabsko kulturo.

Že zdaj moremo povedati, da de G. seniška folkloru letos mela 10. jubilej. Alojz Hanžek pravi, da 25. avgusta, v nedelo ške folkloru kulturni den organizirati v vesi, na šteroga pozovejo folklorne skupine tak iz Avstrije kak iz Slovenije. Mi njim samo telko leko želejmo, naj eške dostakrat 10 lejti vküpostanejo. Od beltiškoga folkloru festivala eške zatok tau tü moremo povedati, da so prireditve nej samo v nedelo bile. Začnili so že v četrtek. Meli so različne razstave, predstavitve knjig, različne običaje so pokazali te dni.

I. Barber

OD SLOVENIJE...

Novi madžarski veleposlanik

Predsednik Slovenije Milan Kučan je sprejel akreditivna pisma novoimenovanega madžarskega veleposlanika v Sloveniji Istvána Oszija. Med srečanjem sta se pogovarjala tudi o sodelovanju obeh držav na področju gibanja prebivalstva ob meji, o hitrejši izgradnji prometne infrastrukture in o doslednem izvrševanju pravic manjšine v praksi. Veleposlanik Oszij je predsedniku Kučanu izročil tudi osebnostno sporočilo madžarskega predsednika Árpáda Göncza.

Novi minister za zunanje zadeve

Poslanci državnega zbora so za novega zunanjega ministra izvolili Davorina Kračuna. Ta je nasledil Zorana Thalerja. Med njegovimi glavnimi nalogami bo sodelovanje Slovenije s sosednjimi državami in z evroatlantskimi organizacijami, zlasti z Evropsko zvezo in zvezo NATO. Kračun tudi želi, da bi se med njegovim mandatom podpisali nekatere sporazume s Hrvaško.

Na obisku britanski obrambni minister

Na uradnem obisku v Sloveniji se je mudil državni sekretar Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske Michael Portillo. Srečal se je s slovenskim predsednikom Milanom Kučanom, predsednikom vlade Janezom Drnovškom in obrambnim ministrom Jelkom Kacinom. Britanski minister je Slovenijo obiskal v okviru turneje po srednje- in vzhodnoevropskih državah.

Dražji bencin

Slovenska vlada je zvišala ceno naftnih derivatov. V povprečju so se podražili za en dolar. Drobnoprodajna cena motornega bencina z 98 oktani je 82,80 tolarja, liter neosvinčenega bencina z 95 oktani pa stane 76,20 tolarja.

Pri Slovincem v Vorarlbergu (2.)

"Zdaj, ka tū v Rankweili že pá zvonijo, skor takšo čütenje mam, kak v mojom varaši, v Somboteli. V Somboteli prej ali vöter fudi ali pa zvonijo. Tū pri vas je tö skor tak. Ka te rejsan tū tak na gausti zvonijo?"

Marija: Tū po nedelaj večkrat zvonijo zavolo meše pa večernice. Ali pa je krst. Milan: Dvej cerkvi mamō. Tū so večinoma katoličanske cerkvi. V Feldkirchi evangeličanska tö geste.

Marija: Mi smo cejla držina tūdi katoličanska. Mi tū nikšji problemov nemamo, z Avstrijanci vred idemo v cerkev. Naš dühovnik so iz Slovenije doma, z Dolenjskoga. Vsako drugo nedelo je tū v Rankweili slovenska meša. Zadevečarka v petoj vöri. Te gospaud so tūdi našo hčerko okrstili. Pišejo se Žagar. Velko srečo mamō.

Milan: Uni so zdaj že tū prejk 20 lejt. Prej so uni deco slovenski včili. Zdaj jih že učiteljica vči.

Lejpe rauže, kratko korenjé

Marija: Če je slučajno kakšen pogreb (pokapanje), ka je što od naši Slovincov vnrāu, pa se ga ne dá pelati domāu, te se tū zakopa. Je dvojezična ceremonija: slovenska pa nemška.

"Prva, kak se je tū vaš danešnji slovenski program začno, sam si pogledno malo cerkev na brgej, pa cintor ali brütof pa je sploj use lepau vred vzet. Te tū v Avstriji dosta dajo na svoje pokojne?"

Milan: Ja, dostakrat idejo na grobe po nedelaj ali gda so prazniki (svetki). Nesejo svejče ali kakše rauže.

"Vüdo sam, ka pri usakšom grobi geste mala posauda z vodau pa z malimi vejkami."

Marija: Tau je za škropiti (šprickati). Vsaki leko ide, če me napamet pride stoj,

nej samo rodbina, pa pokojnega grob poškropi. Zmoli eno molitev ali ma svejčo vužgē.

"Ka pa te gé, gda dež dé? Ka te grata s posvečene vodē v tej mali, oprejtj posaudaj? Z "okrščeno" posvečeno vodau tö valano?"

Marija: Ja, ja, včasi dež tūdi nutri ide! Ali tau vodau vsakšji keden menjajo s posvečeno vodau. Dobite jo pred brütofom, pred cintorom. Tam je ena cejv, pa tam vöteče.

"Mislite, ka vö s čapa (pipe) ali šlauga posvečena voda teče?"

Marija: Ja, tak pravijo. Če je posvečena ali nej posvečena, tau mi ne vejmo. Mogoče dühovnik posvetijo cejlo posaudo, pa te si tam vsakšji leko vzeme.

"Zaka sta pa te tū dva brütofa, dva cintora?"

Milan: Tū na brgej malo draški pride. Toga té pravi lidge iz Rankweila majo. Tisti, šteri pa so od nikec prišli, uni spodik majo.

Z Marijo (Ostrič) in Milanom Flisarom smo prvi večer eno ali dveji vöri bili vküper. Drügi den, gda smo se na velkom letnom pikniku Slovincov, šteri delajo v avstrijski pokrajini Vorarlberg iz Slovenije, srečali, smo se pozdravili (poklonili), kak če bi se že ne vejm kak dugo poznali. Gospa Marija je prišla športno oblečena, z lekimi črejavli, Milan pa s sandalami (Ej, Stanko, Stanko, pa banda tvoja! Od toga nej bilau guč, ka te modni diktatorje tö?! Ka de se slovensko lüstvo v Vorarlbergu po vašaj parančaj oblačilo?!). Toma bi leko pravili, ka so si doma nabrüsilj pete za ples. Ka smo v kratkom cajti gratali dobri znanci, se je vidlo iz toga tö, ka sta se Marija pa Milan (istina, ka je un nej takšji velki Hejcko, kak njegov brat Piko, zato, ka je Milan že gorzraso...) z veseldjom pogovarjala z menov.

Milan: Tau doktorge pa takšji tūdi majo. Ge sam pozno enoga, ka je biu živnozdravnik, pa gda je vnrāu, so ma tau tūdi gomapisali.

...

"Njajmo zdaj mrtve, naj počüjavo vu meri! Gučimo malo o živij lidaj. Kak du-go ste vi že tū v Rankweili?"

Marija: Od leta 1970, in delam v tauj eni tovarni (farbriki)... doma je nej bil zaslužek, dosta otrok (mlajšov) nas je bilau. Tūdi ges bi si rada kaj sama zaslužila, drüge maužnosti (prilike) nej bilau, sam šla v tujino (na tihinsko). Ges sam doma iz Markovec.

Milan: Midva sva se tū spoznala. Ges sam prišo se 68-oga leta.

Marija: Ges delam v plastični tovarni. Od začetka v eni in isti mesti. Mi delamo plastične kante, škafe, polejvke, tiste za vrt (gračenek) polejvati, pa hüzlina za tekstilno tovarno tūdi.

Milan: Ges sam delo prej v tekstilni tovarni, sam preu niti (konce). Te se je fabrika zaprla, in sam šau k Hirschmanni. Tū delamo antene, kable za Mercedes in takšo.

Marija: Mi smo z delom zadovolni in tūdi smo se že združili, cuj vzeli avstrijskim navadam. Nika nam ne fali, posebno, gda mamō kakšo takšo prireditvev (kulturni program). Takšo-ga ipa nas malo vleče domāu, ali mamō doma kasete, ka poslušāmo, pa se po našom pogovorimo pa ide tūdi.

Milan: Mamō dveji hčerki, obedvej znata slovenski. Obedvej sta šle tū v slovensko šaulo, devet lejt k

dopolnilnom pouki (kieg-észitö oktatás) tū v Rankweili.

Marija: Naša učiteljica je ešče tū, te tedenski dopolnilni pouk je ešče zdaj tūdi. Depa una zmejs more avstrijsko deco tūdi včiti, ka more tedensko meti svoje vöre. Pri slovenščini pa nema telko, zato ka vsi slovenski stariške ne dajo svojo deco na té slovenske vöre, ka je nej mujs.

Milan: Naša učiteljica je iz Slovenije, iz Ormoža, deset lejt je že tū. Una má nemško diplomo tūdi, zato nemški tū leko vči. Tau je "Sonder Schule", tau so tista deca, štera se težko včijo.

"Ste pravili, ka je nej mujs slovenske mlajše nutri v tau šaulo dati. Zaka ste je vi don nutri dali?"

Marija: Pa smō je mi radi dali!? Pa če bi gli pravile, ka nedo šle, so mogle titi! Zato, ka je tau naš materin jezik.

"Ste kaj čütili, ka bi deklina ger nej stele titi?"

Marija: Pri vekšji sam nej, ka je mejla strašno vesel-dje. Mala je malo vlejkla nazaj, samo mogla je iti.

Milan: Naše so zadovolne, ka so odile v slovensko šaulo tūdi. Dosta druge decje je, ka so nej ojdli ali pa ne odijo v slovensko šaulo, zdaj jim je težko. Domāu pride v Slovenijo, pa se ne vej pogučati slovenski.

Marija: Naše dekile, zato, ka znajo slovenski, ji bole tūdi domāu vleče. Une idejo letno 6-7-krat domāu. Samo če majo kakšji prosti (slobaudni) den, včasik izkoristijo (vöponučajo) pa se pelajo domāu.

"Vi ste zato na leki, če poglednemo tiste, šteri

LI DOMOVINA

cejlo svojo rodbino pa držino doma v Prekmurji majo. Vi ste pa zato kompletna familija, vsi ste vküper."

Milan: Ja, obedvej naše dekline so se tu narodile, vsi smo vküper. Zdaj pa ne vejm, starejša bi rada šla domau (!), hišo mamogo tovo in bi rada tam dol delala. Pravi, ka se njej doma bole dopade, kak tu. Tam so prej bole veseli, bole domači lidjé... Tu Avstrijanci so bole za sebe, pravijo, ka Vorarlberg je spoj tak bole.

"Zato ste fejt daleč! Ge sam se zdaj prvo paut tu sé vozo, vse je lejpo bilau, depa zato je strašno daleč. Čüjem, ka se ništarni usakši keden domau pelajo."

Milan: Če mam fraj, te že idem raj za teden dni, ka dva dni je za mene že naporno. Letno dvakrat - trikrat idemo domau.

"No, včasik vam eno palco za starce v roke dam,

če te se tak taužili! Povejmo raj, ka ste vi srednja generacija. Depa ge sam gučo tu s takšimi tö, štéri so že rejsan malo starejši. Uni si tak brodiyo, ka prej gda v penzijo pridejo, te leko, ka do prej domau šli. Kak si pa vi kaj mislite?"

Marija: Tau komaj čakam! Gda v penzijo pridem, mo vendrak prvi den domau! Sploy pa če de hčerka šla domau.

"Tu v Avstriji pa Švajci sam telko dosta lejpi rauž vüdo, ka se mi je strašno dopadnilo. Ka ka ste vi sebe, kak kakšo raužo nutri posadili v avstrijansko zemlo, se ta rauža zato don nej čisto prijala, nej pognala korenje globko v zemlau?..."

Marija: Nej, tau pa rejsan nej! Lepau je tu, smo leko zadovoljni, ka smo si zaslužili pa smo do hiše prišli pa vse, ali domovina je li domovina. Tam, gde si rojeni, tá te vlejče...

Te cintor je nej za tihince

ČLOVEK SE PAČ MORE MATRATI

Štefan Škerlak je biu motor in düša cejljoga programa. Sirauta düša. Ka ka sam dveji nauči na njegovom domi spau, sam ga don koma vüdo. Odo je kak spis. Iz ene vesi v drugo. Zdaj šatore rikto, te gesti pa piti spravlo, drgauč se je nebeskomi oči priporačo, naj don nedo meli istino meteorologi, štéri so nika drugo nej gučali, liki dež. (Leko, ka sta Stanko pa Feri tak naglas spejvala, Erni pa tak fudo svojo "trampejto", ka se me je nauva, nejsplotejsna srajca skor tak gornapinila, kak kakši skafander - pa so podje dež zagnali?) Kak pravim. Štefan je usigder naprej biu. Kak se šika tö enomi predsedniki Društva Slovenije v Vorarlbergi. Predsednik, pred usemi. Pred menov je tö usigder vujšo. Mogo sam s svojo kak kaubojski laso dugo žnauro na mikrofonu dva gni loviti velkoga Betjara.

"Jaz bi se v imenu organizatorjev društva delavcev, ki živijo in delajo v Vorarlbergu, to je Društvo Slovenija, zahvalil gostom, ki so prišli sem iz Slovenije in nas zabavajo. Posebno pa naše goste iz našega Porabja. Kljub temu, da smo zelo majhna skupina ljudi, smo uspeli, da priredimo prireditve prav za tiste ljudi, ki to rabijo. Da se med prostim časom malo počivijo, in da si naberejo moči tudi za naslednji delovni dan. To je naša želja, želja društva, da bi se večkrat srečali. Da bi organizirali take prireditve, kakršna je ta danes v Rankweilu."

Gospaud Škerlak, vi ste doma iz Prekmurja, zato naj vas prosim, probajte vi zdaj za naše porabske Slovence ma-

lo bole po domanje gučati, pa nej tak, kak kakši fiskališ. Gda ste začnili delo z vašim društvom?

"Mi smo začnili s tem društvom že tam nekje 90-oga leta. Te sam si jaz küpo em kombi (mikrobus), pa sem začno ljudi domau voziti s toga dela Avstrije. Po pauti smo se dosta pogovarjali, ka bi dobro bilau, če bi meli eno društvo. 92-oga leta smo uspeli (se nam je posrečilo) z ljudmi iz prekmurškega dvojezičnega območja, ki tu delajo, tu živijo pa si tu krü služijo, napraviti eno takšo fajni srečanje doma na Vaneči.

Tu je nastopo tüdi Laci Korpič s svojo bando. Tak smo začnili sodelovanje s Porabjem tüdi. Takšo društvo naj bi melo tüdi kakše

penaze, te penaze obračalo, ka bi nej samo ležali, pa bi ti pomagali takšim našim članom, štéri bi tau najbolje nücali."

Zaka je takšo društvo zvün penez potrebno?

"Ge sam 89-oga že ustanovo tu eno društvo. Nej bi ge zdaj gučo prauti drugomu društvu, ka vsakši je profesor v svoji šauli. Ge mislim, ka je prav, ka lidge idejo tá, gde je baukse. Naša želja je, ka naj bi program biu takši, kakšnoga lidge škejo meti. Tak ka bi se bole sprostili (vözakapčili). Tau naši lidge tu v Avstriji znajo fejt ceniti."

Blüzi kelko členov mate?

"Mamo 160 članov, prej te članov vkloplene držine tüdi. Tau nas fejt veseli, ka prej nji leko zvejmo informacije, gde se kaj godi, gde mo kaj meli."

Gda vküper pridete, te se kaj o tom tö pogovarjate, ka se kaj doma v Prekmurji godi, ka je kaj v Sloveniji nauvoga?

"Mene lidge že dobro poznajo tu v Vorarlbergi. Mi stogimo na mesti te tüdi, gda komi kakšo drugo pomauč trbej. V kakšoj ustanovi (kancelaji), ko so problemi zavolo državlanstva

(állampolgárság), ali pa reševanje té papérov, ka nücajo naši delavci. Tu smo mi, ka tau njim pripravimo in za nji napravimo. Zdaj mamu v plani, ka bi malo bole sodelovali z našimi sosedi v Porabji tüdi. Vüpojmo se, ka mo letos na toj petoj obletnici toga našoga srečanja tüdi leko pozdravili naše goste iz Porabja. Tau mo meli pri sv. Šebeščani, tau je ves Pečarovci, 10. augusta zadvečarka v štrtoj vöri. Tu do zvün lejpoga kulturnoga programa vküper meli mešo evangeličani pa katoličani."

Vi prej vsakši keden de te po taujoj dugi-dugi pauti domau pa nazaj. Kak ladate tau?

"Ge mam cejlo familijo doma v Sloveniji. Meni je konec kedna dugi. Včasik je tak, ka bi že z eno nogauraj biu doma. Depa zdaj že tu moremo bit do penzije. Človek se pač matra, kak se je mogo matrati naš narod dostakrat. Pri vas v Porabji tüdi. Vüpojmo, ka de nam zdravdje tačas služilo, ka mo si ti gnauk leko pravili, gda mo že doma, ka 'mo tau rejsan težko zaslužili v tujini."

Tekst in foto: **Francek Mukič**

... DO MADŽARSKE

Atlanta

Na Olimpijskih igrah v Atlanti je Madžarska dobila 7 zlatih, 4 srebrne in 10 bronastih medalj. Najuspešnejši so bili plavalci, ki so si priborili pet medalj, izmed teh kar 3 zlate. Na dvesto metrov hrbtno je zmagala Krisztina Egerszegi, na dvesto metrov prsno Norbert Rózsa, na dvesto metrov mešano pa Attila Czene. Za četrto zlato medaljo je poskrbel metalec kladiiva Balázs Kiss. Peto zlato je madžarska dobila v boksu, za šesto in sedmo zlato pa so poskrbeli kajakaši in kanuisti.

Koncert tenorjev v Budimpešti

30. julija so v Budimpešti priredili koncert znanih tenorjev. Na prireditvi v počastitev 1100-letnice prihoda Madžarov sta nastopila José Carreras in Plácido Domingo. Sodelovala je Diana Ross iz Amerike ter madžarska opera pevka Andrea Rost. Koncerta se je udeležilo približno 60 tisoč gledalcev.

50. rojstni dan forinta

Madžarsko plačilno sredstvo - forint - je izšlo pred 50. leti, točno 1. avgusta 1946. Takratni največji bankovec je veljal 100 forintov, za to vsoto se je dobilo takrat 400 jajc (25 filerjev/kom), za enako vsoto dobimo letos le 8 jajc (12,5 forintov/kom). Trenutni največji bankovec je pettisočak.

Mednarodni turnir v malem nogometu

Turistično društvo Livek je od 26. do 28. julija organiziralo 13. mednarodni turnir v malem nogometu, na katerem je sodelovalo 42 ekip iz Slovenije in zamejstva. Prvič sta se turnirja udeležili tudi ekipi iz Porabja in sicer z Gornjega Senika. Sodelovanje jim je omogočila Državna manjšinska samouprava, ki je moštvo domačinov povabila v Porabje na povratno tekmo. Državna slovenska samouprava organizira 18. avgusta turnir v malem nogometu, kate-rega se bodo udeležile ekipe porabskih vasi.

IRENA BARBER

EDEN JE DEVETNAJSET, TĚ DRUGI PA EDEN MENJA KAK DVAJSET

Jolanka je nikak nej mogla zaspati. Nej samo za toga volo, ka se je prauto večera zgodilo, liki za toga volo, ka je v njeni pameti stau pa stau fele misli blaudilo o njenom žitki. Cejlak od tistoga mau, ka zna za sebé, od mala maluj mau. Nikak tak so se mišljenja na njau trla, kak če bi film gledala.

Istina je pa, ka je njeno življenje - kakoli je eške ranč nej dvajset lejt stara - na film valaun. Tak cejlo ji pa nigdar nej na pamati ojdlo, samo zdaj. Zdaj so se misli sipale na njau, stau pa stau pitanj se je postavalo. Najveško nevolu ji je znamenovalo, zakoj ona tū nejma takši žitek kak največ padaškinj. Nauč je nej dojšla za premišlavenje. Večkrat si je začnila od začetka misliti vse. Pa te so njena mišljenja gnauk tuj, gnauk pa tam bile. Takšo vse ji je napamet prišlo, od šteroga si je nigdar nej premišlavalu, kakoli bi potrejbno bilau. Skauz se je pa spotalo: "Grešna sam ali nedolzna?" Gda je pa nauč minaula, je pa začnila od začetka. Obečala si je, da nika vō ne nja, samo de etak mogauča sama s sebov pravična biti.

* * *

Sprtoletje je že, kakoli eške tuj pa tam strejšnice s streje doj paukajo pa se kesni, slednji snej samo eške zdaj topi. Lepao sije sonce. Etakšoga reda je deca že sploj živa. Tavō se prasio, tak mislijo, ka je sonce vse. Depa stariše znajo, da eške zatok sonce "zobé" ma, cajt je foliški.

Jolanka je eške nej ojdla v šaulo. Etak je pa že nej štejla ostati v kūniji. Molila se je materi, naj go malo - samo sploj malo - pisti tavō. Gda je njena mati več nej mogla tau molđenj poslušati, je gor naravnala svojo malo deklčinu pa go je pistila tavō. Mala Jolanka je sama čerka bila. Pri sausadi so pa bili k njej vrstniki pa malo menksi pa vekši tū.

Ovi so že venej lejatali, gda je Jolanka leko tavō šla. Do večera so se lepau špilali. Gda se je sonce skrilo, je Jolankina mati domau zvala malo. Ona je z redečim obrazom prišla not. Mati go je pobaužala po glavej pa go je poslala v toploto kūnjo, gde se je razmetala. Jolankina mati, Minka pa njeni oča Djauži sta se sploj veselila maloj Jolanki. Lejpa mala pa čedna deklčina je bila.

Tau, pa druge lejpe spomine je Jolanki oča večkrat prpovejdo. Pa če bi nej prpovejdo, Jolanki se tak vidi, ka se sama spomina na tista lejpa mlašeča lejta. Liki Jolanka je zdaj prisiljena se spominjati tadale tū.

Gda je v tretji klas ojdla, se je fejs dobro včila, se je lepao obnašala v šauli, Bila je starišom na veselje. Te pa se je nika zgodilo v držini, pa se je vse preobrnauolo.

Jolanka vsakši den, gda pride s šaulo, vidi, ka njena mati vse bola slaba, blejda. Čuje pa vidi očo, ka go pošila v postelo pa ji počinek želej. Mati je pa mati. Malo čerko vsakši den na nogaj čaka, pa - če rejsan den do dneva bole težko - s toplim obedom. Po tistem si pa leže pa si glostko zdihava. Sploj je rada, če mala Jolanka malo ostane pri njej. S svojimi mrzlimi rokami go je bauža, se pogučava z njauv.

Nigdar ne pozabi, gda je eden den malo kesno prišla domau, je svojo mater več nej našla doma. Oča je samo telko pravo, ka je mama betežna pa so go odpelali v špitalo. Jolanka eške gnes čuti v srceji tisto bolezen, ka je te čutila. Najbole zatok, ka bi leko prišla pri cajti, liki s padaškinjami so malo zaostale. Mater je po tistem že samo mrtvo vidla. Dugo, dugo lejt je tak čutila, da je ona kriva za vse, eške za materno smrt tū. Pa itak. Deset lejt staro dejte eške vse ne zna pa ne čuti. Z velikimi očami je gledala očine skonze, po pravom je nej gorprijela, ka se je zdaj zgodilo.

Po materni smrti je minaulo par mesecov. Jolanka je od očo zatok vse dobila. Tau ji je pa sploj špajnsno bilau, ka je vsakši njau šanalivo, vsakši je ovak gledlo na njau kak do tejga mau. Ona je pa vsigdar bola čakala, ka prej mati nazaj pride. Sama si ne zna nej gnes zmisliti, zakoj je njena mati tak preminaula.

Zdaj, ka je že gorzrasla pa dosta vse zna od žitka, zdaj ona šanaliva sama sebé. Znaupa pa znaupa si gor deja pitanje: "Zakoj se je tau z njauv zgodilo?"

No, svoje mišljenje pa nazaj tira v mlašeča lejta. Kak se zdaj spominja, če gli je sama čerka bila, je sploj rada mejla svoje vrstnike. Najbole zatok, ka je nej brata pa nej sestre nej mejla. Etak se ji je na začetki eške vidlo tō, ka je po maminu smrti edna mlada ženska začnila k njim ojditi.

Botra, štera je tū večkrat k njim prišla, je čemerna bila na tau mlado žensko. Botra se je z Jolankinim očom večkrat trgala pa je videti bilau, da je nej z dobrimi očami gledala lluško, tau mlado žensko. Zdaj kak odrasla dekla je tau tū razmejala, ka prej možki so v 50-60 lejtaj najbole nevarni, se najbole krpjijo pa škejo mlade ženske meti. Tau je tū vōzračunalu, da so njeni stariške nej mladi bili, gda se je ona narodila. Kesno so se ženili, etak je njena mati že nasrejda v trideseti lejtaj bila, oča pa štirideset, gda se je ona narodila. Gda je mati mrla, je oča že petdeset lejt star bio.

Istina, ka je ta lluška tak nasilo ojdla k njim. Edno leto po materno smrti pa go je oča za ženo vzeo. Bila je z druge vesi, delala sta pa z očom v ednoj fabriki. Jolankini oča je bio prejdjan, ona je pa bila pod njegovu rokauv.

Jolanka, kak si zdaj misli, čemerasta grata zatok, ka ji napamet pride, ka če sta njiva pred materno smrtjo tū vkūp špilala. Kak je odrasla, je zvedla, ka je mati ženski beteg mejla,

raka je mejla na detečnjeki pa je zatok mogla mrejeti.

Kak se je sprva veselila lluški, tak je vsakši den bola čemerna bila na njau, gda se je cejlak k njim znosila. Lluška je ranč tak bila z deklčinov tū. Jolanko je najbole tau bolelo, ka je lluška naponu taužila njau pred očom. Pa nej samo tau. Gda je oča navzauči bio, je bila tak gladka pa dobra za njau, ka je oča rejsan mislo, ka je Jolanka kriva za vse. Večkrat jo je probom pomiriti pa eške sigorno je tū gučo z njauv. Zaman se je Jolanka taužila, oča je največkrat lluški dau pravico. Nej je vedo za dosta, nej. lluška je z vsakšim stopajom, z vsakšim delom prauto deteta bila. Jolanka je lejpe, duge vlase mejla. Tačas, ka je mama živela, je bila gladko počesana, vsakši den lejpe šaupe ji je not vezala. lluška pa go je tak česala, ka je nej gledala na tau, če go boli. Vlačila je glavnik tak, ka Jolanka kumaj trpala, kak go je cukala. Pa vsakmau je eden velki kūp vlasé vōzvlačila. Kak je rasla, vekša bila vsakši den, vse menje go je lluška rada mejla. Istina, vse je mejla, za tau se je zatok oča brigo. Liki nigdar je nej mogla tau nase djati, ka bi rada mejla, komi bi se radūvala. Mlajši v šauli so se večkrat čūdivali, kak je vkūp napelana. Te vekše dekle so praktično bile naravnjene. Mele so farmer lače, fajnu puloveru, črevle. lluška je pa Jolanko napelala tak kak kakšo fanjsko gospa. Jolanka se je nikak nej dobro čūtila v takši "maškari". Kak je vekša, vse vekša bila, je dobro vidla, da lluška vse bole vōzvdela z njauv. Jolankini oča je pa vse starejši bio, pa se je njema tau sploj vidlo, kak lluška ravna Jolanko.

Zdaj, ka že gorzraščena, se spominja na tau tū, ka je lluška večkrat velko kordjenjé mejla z očom tū. Furt je tau čūtila, ka od očo prtiskava nikšo pisanje. Pa te za nistarni mej-

secov - po tistim, gda so eden den v Krmedin odli - je mir grato. Samo zdaj - kak vōzraščena - je zvejdla, da je lluška vōztērdjala od očo firtau gazdije. Oča je mogo na njau spisati s svojga tala polonja. Tau go je pa eške itak strašno čemerilo, da Jolanka ma polonje gazdije. Kak so lejte šle naprej, Jolanka je rasla, je vōzjodla osem klasov šaulo. Jolankini oča je vse bole tak čūto, ka Jolanko ne smej zatajiti. Tau pa pred lluškov vōpovedati nej smo. Depa zatok si je vzeo batrivnost pa je vse napravo za tau, da je Jolanka v gimnazijo prišla.

Gimnazija je nej daleč, vsakši den de leko domau ojdla. "Škoda bi bilau za njau," so oči v šauli večkrat gučali školnicke. "Jolanka je nej samo za tau, da bi gimnazijo končala, liki tak dobro se vči, da de visoke šaule tū mogauča napraviti."

Gda je tau lluška zvejdla, je doma pá velka rabuka nastanila. lluška je prauto bila tomi, da bi se Jolanka včila tadala. Tak je prajla, ka je ona po osmom klasi tū delat ūšla. Zdaj do go pa eške tadala mogli (h)raniti.

Oča je pa zdaj po dugi lejtaj na petē stano pa je nej pūsto. Kak si zdaj Jolanka nazaj misli, tak se ji vidi, ka se je te oča že naveličo lluške. Nej samo za toga volo, ka je z njega zdječala nistarne tale gazdije. Dobro je vido, ka je ona samo za toga volo njega nase potegnila. lluška je eške mlada, kumaj šestrestri lejt stara, on de pa že za par lejt v penzijo. Jolanka je tau tū vidla, ka oča napamet vzeo, da je lluška nesmiljena pa strašno butasta. Samo ka je že vse kesnau bilau. Kak pa že tau šega, mauž zvej najoslednjn tau tū, če ga žena tū pa tam znauri. Pa buma tau je Djauži tū mogo po dugi lejtaj zvedeti, da njegva draga lluška že dugo prej k plauti skače.

(se nadaljuje)

Jajaaa?!

Vej pa don nej

Kukuk tv. Malawi je eden od slednji rosagov na svejti, gde eške nemajo tv - programov. Zdaj je njim vlada (kormány) obečala, ka do konca leta do uni že to meli televizijski program. Imram Osman, šteri má eno elektronsko bauto v krajini Blantyre, pa se samo smegé pa pravi: uni leko začnejo oddajati program gda škejo, depa tú pri nas si nišče ne more privauščiti, ka bi si tv-aparát kúpo. - *Srečen narod.*

Mozi nuku. Afganistanski premier (miniszterelnök) je v svoji državi prepovódo, ka bi lidgé v kino (mozi) ojdli. Vse ji je dau doizaprejtí. Glasbeni (zenei) programi tó ne smejo biti na državnóm radioni pa televiziji. Vse tau se prej ne šika cuj njinoj vóri, islami. - *Nej čúda, ka so z Afganistana mogli eške Rusi s svojimi tanki vred tó zbežati.*

Demokracija po izraelsko. Gda so v Izraeli

FOXTROT VIRUS

zgrabili Yigala Amira, šteri je dojstrejlo ministrskega predsednika Yitzaka Rabina, je razbojnik vópravo, ka je un búu morilec. Na birovijí - zmejs ka je svoj žvečilni gumi grizo - je vavlúvo, ka je un buma ponosen (büszke) na tau, ka je prvoga človeka v Izraeli bujo. Za enmalo pa so bili v Izraeli volitve (választások). Un je tó leko doj dau svoj glas. - *Človeki glas stane.*

Matematika. V velkom brazilskom varaši Sao Paulo prej niške ne vej, kelko lústva živé v tom mesti. Leko prej 16 milijonov, leko 19 ali pa 22 milijonov. - *Telko ji geste, pa don eden nega med njimi, šteri bi znau šteti do 20?*

Mobilne šaule. V Bangkoki se ništarni bogati biznismeni s helikopteri vozijo na plac, gde fli-garge doj sejdajo. Zato tó, ka je prejk varaša skor nemogauče priti. Na den 12 vór so autonge pa motorge tak nagausti na poštijaj, kak mali, en den stari piščenci v škatúli. Zato ništarni škonické z mlajšami vred sedejo na šaulske buse pa že na busi začnejo vóre, ka naj deca ne zgibi telko cajta. - *S kem vse siromačke mlajše ne matrajo?!*

Foxtrot viruš. Na Japanskóm en nauvi "vi-

ruš" matra lústvo. Sploj pa tiste, šteri so že več stari, kak 60 lejt. Gezaro pa gezaro takši klubov majo, kam starejši lidgé odijo foxtrot plesat. Eške tekmujejo (versenyveznek) tó, što zna bole flaj-sno plesati. Na ništarnaj viskaj šaulaj pa univerzaj eške takše vóre tó držijo, kak je trbej na balaj lepau plesati. - *Leko, ka bi naši padarge na Vogrskom tó takše urastva mogli gorpisati betežnikom, kak: twist, cha-cha-cha, foxtrot, tango, za smrtne betežnike pa valček, pomalek tango?*

Nevarne plamine. En 77-lejt stari italijanski padar je úšo v plamine pa je zablauo. V velkoj nevoli ma je drugo nej na pamet prišlo, kak tau, ka vseposedik, gde je tá-úšo, je konzervne škatúle tálújčo, papére od čokoladina pa vse, ka ma je več nej potrebno bilau. Gda je že sploj opešo, te si je v enóm škejdjni za senau doj-počino. Reševalna služ-ba ga je tam najšla. - *Samo naj tau Janči pa Juliška iz Grimmove pripovejsti ne zvejta, ka de stari oča ger plačati mogo za licenco (szerzői jogdíj).*

Fr. M.

RAZSTAVI V OKVIRU FESTIVALA

V okviru Festivala dobrega sosiedstva so v Monoštru priredili dve razstavi. Na prvi so si gledalci lahko ogledali grafike gradiščanskega Hrvata Lajoša Brigovitsa, ki dela kot likovni pedagog v Hrvatskem Zidanju. Razstavljala sta tudi kiparja, oče in sin, Josip in Ivan Cikač, ki sta doma blizu Varaždina.

HEJC MORE BITI

SVETI OČA PA HUMOR

Božo Kos je trnok znani slovenski karikaturist. Bju je urednik (szerkes-

ztó) Cicibana, novin za mlajše, zdaj pa vódvava eno drugo revijo za šaulare (Petka). V Sloveniji so se ranč pripravljali na tau, ka sveti oča pridejo k njim, gda je Božoni Kosi na miseu prišlo, pa je dvakrat dojnamalo Papano. Bejdvej karikaturi pa poslo prvomi pastéri katoličanske cerkve, pa ji proso, naj podpišejo, če de se jim štera vidla. Kak so v písmi, štero je gospaudi Kosi poslala apoštolska nunciatura iz Ljubljane, napisali, sve-

tomi oči so se celau vidle karikature. Tau se s toga tó vidi, ka je v levóm kauti malanja njín pod-pis.

Leko, ka bi se naši političari mogli malo tau tó véčiti od svetoga oča, kak je velki lidam trbej raz-meti humor? Če rejsan se karikaturisti z njimi malo hejcajo?

Leko, ka se s toga tó vidi, ka so Janez Pavel II. rejsan - drugi. Drugi po redej pa drugi, kak drugi velki lidgé?

Francek Mukič

ZA VRAUČE DNI

Zdaj, ka je leto rejsan tak toplo gratalo, kak se šika, si leko ziščemo sandale. Kakšne naj bi nosili tau leto? Kakšnekoli farbe so leko, samo ka remena majo. Vseeno kakšne, tenke ali kuste. Pete so bole niske (največ 2 ali 3 centimetre). Najbole pa na tau morate skrb meti, da pete nedo spičaste, rajbole šurke. Če se pa vam vidijo kakšni drugi sandali, je nosite. Samo ka vas noge nedo bolejle.

Slepec z več jeziki

Če slepec kakšo alamižno dobi, se zna zavaliti v več jezikai. Na šinjeki ma tablo, gé piše: "Večjezični slepi kodiš". Dvej damice se pa šetata pa etak gočita od njega: "Siromak kodiš, ne dojde ka nika ne vidi, gor na to ešče ma več jezikov."

Pištek pa Milika

Pištek leti z velkim pušlom rauž. Najgera Milika ga pa pita: "Kama pa ideš, korni pa neseš te lejpi pūseu?" "Tetici Mariški." "Znam, ka de raužam rada," pravi Milika. "Gvūšno ka nej, zato ka jo gnes pokapajo," odgovori Pištek.

Peter pa mūš

Stara mama pošlejo maloga Petra v zemenico po mleko. Peter pa leti iz zemenice pa kriči: "Matī, vido sam mūš v mleki."

NIKA ZA SMEJ

"No, ka si pa naredo?"
"Mačka sam vrgo nūt, aj go zgrabi."

Mali Hugo pa orgle

Hugo se vči na orgle igrat. Vsakši den dvej vōre se more včiti, ma pravi oče, mama pa njemi obeča petdeset forintov. Mali Hugo se postavla pa pravi: "Mama, to je samo na kvar. Sosedin stric so mi pravli, če nemo igro, mi dajo dvesto forintov."

Viktor pa Vanek

"Zakoj djaučeš mali?" pitajo stric na cesti maloga devojčestoga Viktora. "Zato djaučem, ka je dnes oče velko bitje obečo brati Vaneki." "Pa zakoj djaučeš ti?" "Zakoj, zakoj? Zato, ka oče naja vsigdar vkūp zmejša."

Župnik pa farar

V enoj vesi sta katoličanski župnik pa reformatski farar v lejpom

prijateljstvu živela. Ednok so župnik pozvali farara na obed. Kūjarca je prinesla župo. Farari se ta župa preveč vidla. Je pito gospoda župnika, če si leko ešče vzeme, ka je preveč dobra. "Zakoj pa nej, denite si ešče pa jejte." Farar pa zdaj pita, kak župo kūjajo. "Tau je sploj prosto, predragi kolega," pravijo gospod župnik. "Vi na cerkveni tōren denete kokota (petelina), mi pa v župo."

Vera Gašpar

PORABJE

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtke

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc ut 17.,
p. p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST
Arhitekta Novaka 4
9000 Murska Sobota
Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo
št. 415-715/93 mb z dne
3.11.1993, se časopis
PORABJE uvršča med
proizvode, od katerih se plačuje
davek od prometa proizvodov po
13 točki tarife 3 zakona o
prometnem davku (Ur. list RS,
št. 4/92).
ISSN 12187062.

Časopis izhaja z denarno
pomočjo Javnega sklada za
narodne in etnične manjšine.
e-mail: mukics@ind.eunet.hu